

LA REFORMA EDUCATIVA O UNA OFERTA DE REVALORACIÓ DOCENT

Antònia Riera Riutort (*)

‘E l professor a partir d’ara serà l’únic conductor cap al món real de les grans idees, propòsits i idealismes.”

Quan esbrinam el sentit del verb valorar, primerament i quasi amb exclusivitat se’ns presenta com una acció condicionada entre, al manco dos referents, un que oferta i l’altre que taxa o posa valor. Aquesta qüestió doncs, es mou dins el món de l’oferta i la demanda, és per tant una acció que va de fora cap a dins o d’aquí cap allà indistintament.

El mot revaloració, per lògica, podem suposar que deu ser tornar a donar valor, ja a persones, ja a coses. Davant aquesta afirmació sembla que, un individu amb afany per ser reconegut, pot fer poca cosa més que esperar que els altres, qualsevol dia, tinguin present la seva vàlua o el seu esforç.

Això en part és ben cert i no li manca raó, perquè per un preuament són necessaris molts d’elements externs al subjecte, elements incontrolables per ell; elements frustants i allunyats del seu abast.

En el cas que ens ocupa, el de la revaloració de la professió docent i de rebot dels que l’exercim, cal que fem un plantejament complementari. Dins el món de la demanda i l’oferta nosaltres, a diferència d’altres casos a

revalorar, hi prenem part i molt interessada; hi tenim molt a dir i més a fer, perquè curiosament som part de les dues.

Actualment amb la moguda que en educació s’està duent a terme, les possibilitats per revalorar-nos sen’s estan posant a call de mà.

Per primera vegada i en molts d’anys, les directrius oficialistes apareixen al costat de les darreres i més actuals tendències pedagògiques i pro-

noves investigacions científiques i les necessitats socials, -dels docents, també- decidint posar-les damunt la taula i jugar-se el tot per tot.

En un primer lloc, ens trobam que aquesta remodelació ens planteja una nova distribució de responsabilitats, assignant un protagonisme respectable al professor i al centre educatiu; insistint, sobretot, en un nou perfil d’ensenyant per dur a terme aquesta tasca.

Descarta ja des d’un primer moment el professor transmissor, amb l’única finalitat d’executar les prescripcions administratives. Aquest professional mancat de criteri i de decisió en matèria curricular, a partir d’aquest moment, tindrà veu i vot dins el context docent.

Per tant, l’ensenyant que vol garantir aquesta Reforma educativa

dels 90, és un professional capaç de realitzar lliurement l’acte educatiu, on l’administració, abans assabentada de tot, ara no pot ni aplicar ni diagnosticar sense ell. Aquesta postura és la passa quasi definitiva per a la nostra dignificació i de la nostra feina. És el primer capítol cap a la constitució i confirmació com autèntics professionals de l’ensenyament.

Per ventura això també forma part d’una oferta administrativa i que nosaltres no volem assumir, perquè no sembla massa clar i sí massa laboriós.

fessionals i, el que ens podria parèixer més important, s’observa una gran sensibilitat cap a les necessitats de la societat i dels ensenyants.

La Reforma que actualment remou el nostre sistema educatiu, no és un fet més dins la història pedagògica d’aquest país, ni tampoc un esdeveniment més o menys encertat d’una determinada administració política. Aquesta moguda és conseqüència d’una demanda docent, davant una evolució pedagògica i socio-cultural.

És una reforma que ha assumit les

Però hem de pensar que ja dins aquest oferiment s'està confiant en nosaltres i en una resposta intel·ligent per part nostra.

Encara que aquest nou sistema ens parli de participació a diferents nivells de concreció i de protagonismes, el professorat també haurà d'oferir un mínim de garanties per respondre a aquest requeriment en el mateix moment d'acceptar-lo; i aquí ja entram dins el segon capítol per a la revaloració docent, l'únic on nosaltres som els que tenim la paraula. El professorat haurà d'assegurar uns compliments imprescindibles. Per una part un aprenentatge de les noves actuacions, ja que a altres llocs, i a altres temps, uns currículums meravellosos i unes infraestructures immillorables han fracassat perquè no s'havia previst que els que havien d'emprendre la tasca dins les aules eren els professors.

Per altra part, també hi haurà d'haver un canvi actitudinal. Un canvi de disposició cap a la nostra feina i cap a tots els elements que l'envolten. Hi ha d'haver una forta reflexió dels nostres procedirs davant molts de fets; però aquesta comesa és difícil perquè requereix una implicació personal i un posterior canvi d'esquemes; però és vital ja que, si el professorat no interioritza ni incorpora dins els seus esquemes de pensament i d'actuació les idees que sustenten les noves propostes, el projecte de canvi s'empobrirà.

Aquests dos compromisos són una resposta a aquell postulat tan gros i magnífic, sempre reivindicat, i que pretenen totes les Reformes: el de la qualitat de l'ensenyament.

Canvien els temps i la qualitat exigida també, perquè distints són els contextos i diferents les necessitats. La qualitat d'avui no és calibrar les instal·lacions esportives d'els centres o la

seva dotació d'aparells informàtics, ni tan sols si els resultats d'alguna àrea són més o manco satisfactoris sinó que, qualitat avui, representa la recuperació de les dimensions socials i morals de l'educació.

Per tant, ara i per a aquest recobrament se'ns exigeix l'aprenentatge d'uns requisits per participar activament en política educativa, per tenir criteris clars, per un fort assoliment d'esperit crític, un alt nivell de diagnòsi, delimitació de problemes, i una saber prendre decisions, perquè una escola preocupada en formar persones dins una societat democràtica, que

treballa per compensar les desigualtats de tot tipus, i paral·lelament s'esforça per mantenir la diversitat, exigeix un professorat amb elevades competències professionals.

Totes aquestes exigències no són únicament tècniques, sinó que són part d'un projecte vital que hem de decidir si integram o no als nostres esquemes, ja que si optam per fer-ho, l'aplicació ens acostarà al que és un autèntic professional. Però... tendrem l'audàcia d'acceptar el repte?... serem capaços de desafiar-lo?

La resposta sembla força urgent. □

CEP de Manacor

Llibres Material Didàctic

C/ Obispo Carrasco, 1
Tel: 39 17 69 - Fax: 30 05 53
07800 Eivissa